
Mødedokument

B9-0224/2019

25.11.2019

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2

om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af
vold mod kvinder
(2019/2855(RSP))

**Jadwiga Wiśniewska, Nicola Procaccini, Beata Kempa, Zdzisław
Krasnodębski**
for ECR-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (2019/2855(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 21, 23, 24 og 25 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til FN's retsakter vedrørende menneskerettigheder, navnlig om kvinders rettigheder, såsom FN-pagten, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen fra 1951 om flygtnings retsstilling, som fastlægger princippet om nonrefoulement, og De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til artikel 11, stk.1, litra d), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution 34/180 af 18. december 1979,
- der henviser til EU's retningslinjer af 8. december 2008 vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre² og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile retlige spørgsmål³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor⁴ og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om

---

¹ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

² EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

³ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4.

⁴ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

- bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi⁵,
- der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2017/865 af 11. maj 2017 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager⁶,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en grundlæggende værdi i EU, der er forankret i artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at vold mod kvinder stadig er et fænomen i EU; der henviser til, at kvinder fortsat udsættes for chikane på internettet, voldtægt og seksuel vold;
- C. der henviser til, at vold mod kvinder og mænd ikke bør afvises som et privat anliggende, eftersom det rent faktisk er en strafbar handling, som skal straffes som sådan, hvilket er tilfældet i alle EU's medlemsstater, som fortsat har kompetencen til at identificere og retsforfølge sådanne forbrydelser;
- D. der henviser til, at ingen enkeltforanstaltning vil udrydde vold mod kvinder og mænd, men at en kombination af infrastrukturelle, lovmæssige, juridiske, håndhævelsesmæssige, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, sundhedsmæssige og andre tjenesterelaterede foranstaltninger i betragtelig grad kan øge bevidstheden og reducere volden og dens konsekvenser;
1. minder om, at medlemsstaterne i henhold til artikel 2 i TEU og EU's charter om grundlæggende rettigheder er forpligtede til garantere, beskytte og fremme ligestilling mellem kønnene;
  2. fordømmer på det kraftigste alle former for vold mod kvinder og piger og står sammen med alle dem, der lider under vold i hjemmet; er dog bekymret over, at tilfældene af vold mod mænd, som begås af en ægtefælle eller partner, er underrapporteret af de mandlige ofre og ikke får den behørig opmærksomhed fra politi og domstole;
  3. bemærker, at vold mod kvinder og mænd kan omfatte fysiske overgreb, følelsesmæssigt misbrug, isolation, trusler, seksuelle overgreb, økonomisk misbrug, intimidering, manipulerende brug af børn eller kæledyr og andre former for afpresning; understreger, at vold i hjemmet har en negativ indvirkning på mødres og børns sundhed, når der er tale om gravide kvinder;
  5. minder om, at den 25. november er den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at samarbejde om at udveksle bedste praksis og effektive metoder til at forebygge vold og beskytte mænd og kvinder mod

---

⁵ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

⁶ EUT L 131 af 20.5.2017, s. 11.

kønsbaseret vold;

6. bemærker, at alle medlemsstaterne har undertegnet Europarådets Istanbulkonvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, hvilket understreger den politiske vilje blandt medlemsstaterne til at sætte en stopper for vold mod kvinder; anerkender, at 21 medlemsstater har ratificeret konventionen; understreger, at det er en medlemsstats suveræne ret at ratificere og gennemføre konventionen og dens bestemmelser;
7. noterer sig, at det i Rådets afgørelse (EU) 2017/865 fastsættes, at: "Konventionen bør undertegnes på Unionens vegne, for så vidt angår spørgsmål, der falder inden for Unionens kompetence, for så vidt konventionen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. Dette vedrører navnlig visse bestemmelser i konventionen vedrørende retligt samarbejde i straffesager og bestemmelserne i konventionen vedrørende asyl og nonrefoulement. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence, for så vidt konventionen ikke berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde";
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og Europarådets Parlamentariske Forsamling.